

[Holstein.]

1914 gentager sig, jeg vil endda hævde, at det er lidet sandsynligt, at 1914 vil gentage sig. Af den simple Grund, som det ærede Medlem Hr. Holger Andersen saa rigtigt har peget paa, at da var det, der reddede Danmark — det kan lyde paradoksal, men saadan var det i Virkeligheden strategisk og storpolitisk set —, den tyske Flaades Styrke i Forhold til den engelske paa det daværende Tidspunkt. Tyskerne følte sig saa trygge, at de sagde: Vi vil lade Danmark prøve at gøre det, vi anser for nødvendigt under de foreliggende Forhold for at betrygge os under Storkonflikten, og hvis Danmark ikke kan gøre det eller ikke vil gøre det, ja, saa kan vi gøre det, og saa skal vi nok gøre det.

Saaledes var Stillingen i 1914. Men der er aldeles ikke nogen Sikkerhed for, at det gentager sig, hvis det skulde ske, at Vestmagter vil prøve et militært Fremstød i Østersøen. Jeg erindrør om, at afdøde Admiral Kofoed-Hansen, som baade var en meget ædruelig og klartseende Officer, og ogsaa en modig og resolut Officer, i sin berømte Erklæring af 1912 om, hvorledes Stillingen vilde være for Danmarks Vedkommende i Tilfælde af en Konflikt mellem en Veststormagt og en Østersøstormagt, udtalte: Det er umuligt for en Vestmagt at foretage et virkningsfuldt Fremstød i Østersøen uden at have Basis i Danmark, uden at have Basis ikke alene i København, men i danske Havnepladser. Saaledes bedømte Admiral Kofoed-Hansen Situationen under en saadan Konflikt, og jeg tror med Rette.

De Partier, som kalder sig forsvarsvenlige, burde virkelig — saaledes er Forholdene ude i Verden — tage disse Problemer alvorligere, end de hidtil har gjort; for saaledes som Lykken og Forsynet har staaet os bi i 1914, har man ikke Lov at regne, at det vil gentage sig.

Naar man ved, at Forholdet i 1914 yderligere var det, at den danske Hær for Infanteriets Vedkommende havde Ammunition til nogle faa Dage og for Artilleriets Vedkommende til nogle endnu færre Dage — saa og saa mange Skud i saa og saa mange Dage, saa var det hele forbi —, naar man har haft de Erfaringer, saa fatter jeg ikke, at en ansvarlig Regering, der kalder sig forsvarsvenlig, og som sætter sig til Opgave at værne Danmarks statslige Højhedsret og territoriale Uafhængighed mod Krænkelser af vital Betydning i begge Henseender, vil forelægge et Forslag som

dette, at den vil forelægge det saa slet betænkt, med saa lidt Samraad med Sagskundskaben, med saa lidt Gennemtænkning af de Muligheder, der frembyder sig.

Hvis den højtærede Forsvarsminister virkelig var den forsvarsvenlige Mand, som han paastaar at være, saa havde han drøftet alle disse Muligheder igennem, frem og tilbage, endevendt dem, siddet med Landkortet foran sig med sine sagkyndige i Hær og Flaade og gaaet det igennem i alle tænkelige Detailler med Henblik paa de Sandsynligheder, som Generaler og Admiraler har skrevet i deres Betænkning, at Danmark under en saadan Konfliktsituation maa regne med at komme til at staa overfor.

Selvfølge lig kan Danmark, lige saa lidt som noget andet Land, regne med at skulle tage hvilke som helst Forsvarsopgaver op til Løsning. Hvis den franske Generalstab skulde indrette det franske Forsvar paa at skulle tage en Krig op samtidig med Spanien, Italien, England og Tyskland, saa var det halsløs Gerning, saa var der intet at opnaa. Nej, en Generalstab maa regne med visse begrænsede Muligheder, som den anser det for sandsynligt under en Konflikt vil blive til Virkelighed, og det er paa Grundlag af disse Muligheder under Hensyn til den foreliggende politiske Situation, at hele vort Forsvarsspørgsmaal burde tages op fra Grunden af.

For 1914 kommer ikke igen, og 1922 var forhastet og forjasket. Jeg vil udtrykke mit Haab om, at de Konservative, hvor Opgøret staar mellem pacifistiske Mirakler og storpolitiske Muligheder, at der viger de Konservative ikke tilbage for at tage Opgøret fuldt ud og til Bunds med Partiet Venstre for at faa ren og fast Grund under Fødderne i denne Sag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen: Jeg kan ikke sige andet end, at jeg beundrer det ærede Medlem Hr. Holstein. Nu da vi skal til at slutte denne Debat, efter at det ærede Medlem selv har fortalt, at det hele er forsumpet og ødelagt takket være Venstre og takket være, at de Konservative ikke har passet deres Sager, efter at det ærede Medlem har fejlet „Nationaltidende“ og „Berlingske Tidende“ til Side som ikke